

[Lone Dybkjær]

venstre i øvrigt har foreslået, når det drejer sig om freds- og konfliktforskning, men o.k., det er da i orden, at man ikke har gjort det.

Jeg skal i øvrigt ikke sige andet om forholdet til det beslutningsforslag, som man nævner her, end at jeg er glad for, at man er klar over, at det ikke er en og samme sag, men netop noget, der kan supplere hinanden og ligge i forlængelse af hinanden. Vi er måske ikke så overbevist om, at det, vi har foreslået, naturligt kan indgå som et af det kommende instituts mange funktioner. Jeg tror i øvrigt også, man skal passe på, at man ikke, når man foreslår et institut, får en meget centraliseret udvikling på dette område, hvad jeg i øvrigt heller ikke mener SF normalt er tilhænger af.

Jeg opfatter forslaget sådan, at det, man ønsker, er, ud over det, man skriver her, at skabe et – man kunne bruge et militant udtryk – slagkraftigt miljø. Set ud fra den vinkel er vi enige i, at det er nødvendigt at skabe lidt bedre muligheder for forskning på det område, end der er i dag. Det er også derfor, vi mener, der kan være basis for, at man gør noget mere koordineret og samlet, fordi man ellers får de stykkevisse og delte resultater, som måske ikke har så stor påvirkning.

Der er et enkelt punkt, som jeg godt vil tage op, navnlig fordi vi allerede nu kan se, at der ikke tegner sig et flertal – selvfølgelig ikke uventet – bag dette forslag. Det drejer sig om det, der hedder punkt 2 c): »Små og mellemstore staters rolle og muligheder i forbindelse med nedrustning og fredelig konfliktløsning.« Her mener jeg i virkeligheden, Danmark kunne gøre en meget større indsats, end vi gør i øjeblikket. Vi er tilbøjelige til – og der er også lidt af det i forslaget – at se på området meget bredt, men jeg synes, det ville være nyttigt, hvis vi både forskningsmæssigt og på anden vis, diskussionsmæssigt måske, koncentrerer os om, hvilken rolle Danmark faktisk kan spille, netop fordi det er et lille land. Det synes jeg måske var noget, vi kunne dyrke videre i udvalgsarbejdet.

Steen Folke (VS):

Man må lade fremskridtspartiet og de konservative og centrum-demokraterne, at de ikke lægger skjul på, at de ikke bryder sig om freds- og konfliktforskning. Det er ikke

noget for dem. Den konservative ordfører kunne ikke lide politisk ensidighed. Jeg orker næsten ikke at spørge om, hvad den konservative ordfører synes om den form for politisk ensidighed, der karakteriserer det forskningsarbejde, der foregår inden for de militære cirkler, og som, som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, koster et beløb på ca. 20 mill. kr.

Der var et par andre ordførere, der måtte lave lidt flere krumspring i deres indlæg. Jeg synes, det gjaldt hr. Øllgaard. Hr. Øllgaard ville da gerne sige, at han i og for sig ikke var uenig i den ædle hensigt med forslaget. Det er jo godt at vide, at venstre har ædle hensigter ligesom forslagsstillerne. Men alligevel fandt han forslaget overflødigt, og i øvrigt var der ikke råd til det. Der var altså ikke så frygtelig meget at have sympatien i. I virkeligheden bliver der altså ikke så stor forskel på venstres holdning og den holdning, de konservative og centrum-demokraterne og fremskridtspartiet lagde frem.

Jeg synes også, at fru Sonja Mikkelsen på socialdemokratiets vegne måtte sno sig lidt for at finde en grimasse, der kunne passe. Fru Sonja Mikkelsen opremsede i det meste af sin tale alt det glimrende, socialdemokratiet havde gjort i fredens tjeneste. Det var en lang remse; der manglede kun et par ting. Fru Sonja Mikkelsen fik ikke nævnt, at socialdemokratiet er en af NATOs varmeste støtter herhjemme, det NATO, der suverænt anføres af det fredselkende USA. Fru Sonja Mikkelsen fik heller ikke nævnt, at socialdemokratiet har støttet fremstillingen og opstillingen af de 572 atomraketter, der er tænkt placeret i Europa. Igen et glimrende bidrag til fredens opretholdelse. Jeg er godt klar over, at man nu på det seneste har fået kolde fødder, og det er da udmærket, men remsen kunne nok gøres længere, hvis man skulle have en mere nuanceret forståelse af socialdemokratiets indsats i fredens tjeneste.

Når det så kom til det konkrete forslag, var fru Sonja Mikkelsens holdning, at det ikke helt havde fundet sin rigtige form, og det med pengene, det var noget med, at det ikke var så vigtigt at tage det fra forsvaret. Nu vel, man kan altid diskutere, om et forslag har den helt rigtige form, selvfølgelig er der detaljer i dette forslag, der kan diskuteres, men jeg vil godt spørge fru Sonja Mikkelsen ligeud: vil socialdemokratiet gerne